ZE STAREGO ALBUMU

Podczas żniw. Podładzin

„Na pamiątkę Irence - Małgosia Stachera i Barbórka Mruszczyk"

Na Podmurowańcu

I Komunia św. w Wąsoszu, okres okupacji

Więcej zdjęć: www.makowiska.pl

Egzamin w kl.VII, 1963 r.

Wyprowadzenie ks. Prymicjanta z plebanii do kościoła

Malowanie kościoła, 1955

Wycieczka harcerzy z p. J. Dąbrówką do Łodzi, 2.08.1958 r.

Bolesław Charciarek wśród pracowników stolarni Fr. Grzechowiaka w Pajęcznie, ok. 1943 r.

Pogrzeb Czesława Mesjasza, 1950 r.

OPIEKUN

Kwartalnik parafii pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach *NUMER 2 (30) czerwiec 2022*

Drodzy czytelnicy

przed nami wakacje – czas urlopów i odpoczynku po trudzie całorocznej pracy. Niech dar wolnego czasu będzie przez nas dobrze zagospodarowany w myśl słów: „Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie", a kontakt z przyrodą niech pozwoli nam uświadomić sobie ogrom Bożych darów, za które zawsze trzeba dziękować Stwórcy. Uwielbiając Boga w pięknie tworzonego świata, pamiętajmy też o miejscach, w których człowiek zakłócił tę harmonię stworzenia przez wojnę powodującą cierpienia i dramaty ludzkie. Niech nasza modlitwa o pokój na świecie pomoże miłości przezwyciężyć nienawiść.

Ks. Andrzej Chrzanowski
Proboszcz

PRZED NAMI...

LIPIEC

01.07 – 1-szy piątek miesiąca
03.07 – Odpust kalwaryjski w Wąsoszu
07.07 – 1-szy czwartek miesiąca. Adoracja
11.07 – Święto św. Benedykta, patrona Europy
15.07 – Koronka do Bożego Miłosierdzia (3 piątek miesiąca)
16.07 –NMP z Góry Karmel
20.07 – Wspomnienie bł. Czesława
22.07 – Święto św. Marii Magdaleny
24.07 – Ósma rocznica śmierci ks. Stanisława Ładochy
Poświęcenie pojazdów mechan.
25.07 – Święto św. Jakuba Ap.
26.07 – Wycieczka Klubu Seniora
28.07 – Wspomnienie św. Szarbela Makhlufa

SIERPIEŃ

04.08 – 1-szy czwartek miesiąca. Adoracja
05.08 – 1-szy piątek miesiąca.
06.08 – Święto Przemienienia Pańskiego.
08.08 – Wspomnienie św. Dominika
09.08 – Święto św. Teresy Benedykty od Krzyża DM, patronki Europy,
11/12.08 – Nocleg pielgrzymów z Kościerzyny
15.08 – Uroczystość Wniebowzięcia NMP
19.08 – Koronka do Bożego Miłosierdzia (3 piątek miesiąca)
20.08 – Wspomnienie św. Bernarda
24.08 – Uroczystość św. Bartłomieja Ap.
25.08 – Pielgrzymka parafialna na Jasną Górę
26.08 – Uroczystość NMP Częstochowskiej
27.08 – Wspomnienie św. Moniki
28.08 – Wspomnienie św. Augustyna
29.08 – Wspomnienie Męczeństwa św. Jana Chrzciciela

WRZESIEŃ

01.09 – Msza św. na rozpoczęcie roku szkolnego
01.09 – 1-szy czwartek miesiąca. Adoracja
02.09 – 1-szy piątek m-ca
04.09 – Dożynki gminno-parafialne
08.09 – Święto Narodzenia NMP (odpust w Pajęcznie)
12.09 – Najświętszego Imienia Maryi
14.09 – Święto Podwyższenia Krzyża Św.
12.09 – Wspomnienie NMP Bolesnej
18.09 – Święto św. Stanisława Kostki
21.09 – Święto św. Mateusza, Ap. i Ew.
Doba Eucharystyczna

ŚWIĘTY KRZYSZTOFIE PROWADŹ NAS!

Niedziela, 24 lipca 2022 r.

Z okazji dnia św. Krzysztofa, patrona podróżujących i kierowców, odbędzie się doroczne błogosławieństwo pojazdów i modlitwa w intencji kierowców i pieszych. Dla wielu użytkowników aut, to nie tylko rytuał, ale wyraz głębokiej wiary, że oddanie się św. Krzysztofowi chroni ich przed niebezpieczeństwem na drodze. Poświęcone mogą być nie tylko samochody, ale również motocykle czy rowery. Słowa odmawianej modlitwy przypominają o właściwym zachowaniu i korzystaniu z dróg i chodników oraz zwracają uwagę na to, byśmy byli uważni, przestrzegali przepisów ruchu drogowego i zachowywali się kulturalnie.

SYLWETKI ŚWIĘTYCH
22 LIPCA - ŚW. MARII MAGDALENY

Św. Maria Magdalena. Kościół pw. św. Janów w Toruniu, XIVw.

Pod koniec lipca ulicami miasta St. Maximin we Francji przejdzie tradycyjna, barwna procesja z relikwiami św. Marii Magdaleny. Jak to się stało, że to prowansalskie miasteczko już od wieków słynie z kultu tej świętej? Św. Maria Magdalena, czyli Maria z Magdali - miejscowości położonej nad Jeziorem Galilejskim, była pierwszą z kobiet towarzyszących Jezusowi w czasie Jego publicznej działalności oraz świadkiem Jego śmierci i zmartwychwstania. Ewangeliści wymieniają ją obecną z innymi kobietami pod krzyżem, a także przy złożeniu Jezusa do grobu i w poranek wielkanocny. Odrębną tradycję w tym względzie utrwalił Jan Ewangelista, według którego Maria Magdalena udała się sama do grobu, gdzie otrzymała od aniołów orędzie wielkanocne, w ogrodzie spotkała Zmartwychwstałego, a następnie powiadomiła Piotra i „umiłowanego ucznia" o pustym grobie i ukazaniu się Chrystusa. W Kościele zachodnim Marię z Magdali od czasów papieża Grzegorza I Wielkiego utożsamiono z Marią z Betanii i nieznaną jawnogrzesznicą namaszczającą stopy Jezusa w domu faryzeusza Szymona. Marię Magdalenę uważano za grzesznicę i pokutnicę, która po spotkaniu z Jezusem przeżyła nawrócenie, porzuciła grzeszne życie i dołączyła do grupy towarzyszącej Jezusowi. Jej dalsze losy nie są nam znane.

Relikwiarz z czaszką św. M. Magdaleny

W średniowieczu (X i XI w.) Maria Magdalena stała się bohaterką legend prowansalskich, a jej kult rozpowszechnił się zwłaszcza we Francji i zaowocował powstaniem zakonów i zgromadzeń żeńskich. Według starej tradycji prowansalskiej, Maria z Magdali, ofiara – tak jak inni uczniowie Chrystusa – prześladowań pierwszych chrześcijan, miała przybyć do Prowansji z kilkoma towarzyszami niedoli, aby głosić nową wiarę. Wypełniła w ten sposób wolę i przykazanie Jezusa: „Idźcie na świat cały i głoście Słowo Boże każdemu stworzeniu… chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego". Po długich latach pokuty w grocie Sainte Baume, Maria Magdalena zasnęła snem wiekuistym, po czym została pochowana dokładnie w miejscu, gdzie dziś wznosi się bazylika - wspaniały zabytek wzniesiony z woli Karola II Andegaweńskiego, hrabiego Prowansji, ku czci i chwale „Błogosławionej Marii Magdaleny". Sercem bazyliki jest krypta, wewnątrz której w zdobnym relikwiarzu znajduje się czaszka Marii Magdaleny, przedmiot kultu i cel pielgrzymek z całego świata. Jest patronką: Prowansji, Sycylii i Neapolu, zakonów żeńskich, kobiet i osób kuszonych, dzieci mających trudności z chodzeniem oraz aptekarzy. Na swoją patronkę obrało sobie Marię z Magdali również wiele zawodów rzemieślniczych (ogrodnicy, fryzjerzy, tkacze). Ze względów kaznodziejskich przyjmują ją także jako swoją patronkę dominikanie. (red.)

UROCZYSTOŚĆ WPROWADZENIA DO KOŚCIOŁA FIGURY ŚW. JÓZEFA

1 maja br., w dniu patronalnego święta Bractwa św. Józefa, została poświęcona figura św. Józefa, patrona naszej parafii, jako wotum wdzięczności za jego opiekę nad naszymi rodzinami oraz wstawiennictwo u Boga w naszych potrzebach. Gospodarzem uroczystości było Bractwo Świętego Józefa w Makowiskach. Mszy świętej przewodniczył legendarny duszpasterz środowisk kombatanckich i patriotycznych ks. gen. dyw. Stanisław Rospondek, a wzięli w niej udział m.in. członkowie bractwa Świętego Józefa z ościennych parafii. Wprowadzenie figury św. Józefa do naszego kościoła miało związek z rozpoczęciem działalności Bractwa Św. Józefa w dniu 19 marca. Monument stanowiący pamiątkę reaktywacji historycznego Bractwa z roku 1740, będzie odtąd przedmiotem troski obecnych członków tego stowarzyszenia, którzy w dużej części sfinansowali jego zakup. Erygowanie Bractw kościelnych było w przeszłości łączone z objęciem przez nie własnego ołtarza, niekiedy nowo fundowanego, co też miało miejsce w Makowiskach w roku 1740, kiedy to nieznany z imienia szlachcic Łukaszewicz ufundował nowy ołtarz z obrazem św. Józefa Oblubieńca NMP znajdującym się do dziś w ołtarzu głównym. Uroczystość kontynuowana była w domu parafialnym, do którego członkowie Bractwa św. Józefa zaprosili na poczęstunek przybyłych gości.

CHLEBA NASZEGO POWSZEDNIEGO DAJ NAM...

Zwyczaj błogosławieństwa pól na wiosnę jest praktykowany od lat w naszej parafii.
Ta modlitwa pod gołym niebem z rolnikami i za rolników wyraża głębokie przekonanie, że dobre plony nie zależą jedynie od ludzkiego wysiłku.
Tegoroczne dni modlitw o urodzaje rozpoczęliśmy w święto św. Marka Ewangelisty, przypadające 25 kwietnia, a zakończyliśmy w dniu św. Antoniego, 13 czerwca, w Podmurowańcu przy rzęsistych opadach deszczu. W każdej miejscowości sprawowana była przy krzyżu Msza św. polowa lub - stosownie do istniejącego zwyczaju - po Mszy w kaplicy szliśmy do krzyża w procesji błagalnej ze śpiewem Litanii do Wszystkich Świętych, których wstawiennictwa upraszaliśmy modląc się o Boże błogosławieństwo w pracach polowych i dobry urodzaj, zapewniający wszystkim dostatek chleba powszedniego. (red.)

W JANKACH UCZCZONO ŚWIĘTEGO STANISŁAWA

"Wiele przesławnych czynów opromienia swoim blaskiem dzieje Polski, a jednak w pamięci pokoleń na zawsze pozostanie imię świętego Stanisława, sławnego orędownika waszej Ojczyzny. Jest on chlubą i ozdobą Kościoła w Polsce, bo chwałą męczeństwa uświęcił początki chrześcijaństwa w waszym kraju. Potrzeba Wam było takiego pasterza, oddającego swoje życie za owce w obronie wiary i obyczajów chrześcijańskich, by jego krew użyźniła zasiane wśród Was ziarno Ewangelii". (Z Listu apostolskiego papieża Piusa XII)

W niedzielę, 8 maja, w kościele filialnym w Jankach przeżywaliśmy uroczystość odpustową ku czci św. Stanisława BM. Sumie odpustowej przewodniczył i homilię wygłosił ks. Przemysław Kosior, paulista z Częstochowy. Kaznodzieja przypomniał postać i przykład odważnej wiary św. Stanisława oraz wezwał do dawania świadectwa o Bogu i o chrześcijańskiej moralności, by w ten sposób pociągać współczesnych nam ludzi do Boga i do Kościoła.

„MINISTRARE" ZNACZY SŁUŻYĆ

Ministrant jest pomocnikiem kapłana przy sprawowaniu Mszy Świętej i podczas innych nabożeństw liturgicznych, dlatego w dzień ustanowienia sakramentu kapłaństwa, w Wielki Czwartek, 14 kwietnia br. miało miejsce przyjęcie nowych członków do Liturgicznej Służby Ołtarza. Do grona ministrantów dołączyło 4 chłopców: Kuba Grabara, Mikołaj Mesjasz, Wiktor Bednarski i Oliwier Pąklak. Po złożeniu przyrzeczeń ministranckich, starsi koledzy pomogli im założyć pobłogosławione komże i pelerynki. Ks. proboszcz zachęcił nowych adeptów do tego, by byli dzielni i pilni w nauce, by dawali dobry przykład słowem i czynem, by byli szlachetni i zawsze gotowi do pomocy innym, a przede wszystkim godnie służyli przy ołtarzu. "Posługa ministranta, do której dopuszczamy dziś waszych synów, braci, kolegów i znajomych, jest potrzebna Kościołowi i bardzo przez Kościół ceniona. Ministrant bowiem pomaga kapłanowi przy sprawowaniu świętych obrzędów, szczególnie podczas Mszy Świętej, zarówno wtedy, gdy kapłan przewodniczy modlitwie Kościoła, jak i wtedy, kiedy wykonuje czynności samego Chrystusa, który za jego pośrednictwem konsekruje chleb i wino na Ciało i Krew swoją".

KRÓLUJ NAM, CHRYSTE!

PRZYKAZANIA KOŚCIELNE
CZYLI WSKAZÓWKI JAK WYPEŁNIAĆ PRZYKAZANIA BOŻE

Wykładnia dla III i IV przykazania kościelnego

TRZECIE PRZYKAZANIE KOŚCIELNE:

Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię świętą.

Okres Wielkanocy obejmuje czas od Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego do Niedzieli Zesłania Ducha Świętego.

Podczas 205. Konferencji Episkopatu Polski Biskupów Diecezjalnych, która odbyła się w Warszawie, dnia 21 marca 1985 roku, Konferencja Episkopatu Polski ustaliła, że okres, w którym obowiązuje czas Komunii wielkanocnej, obejmować będzie okres **od Środy Popielcowej do Niedzieli Trójcy Świętej.**

CZWARTE PRZYKAZANIE KOŚCIELNE:

Zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymywać się od udziału w zabawach.

Post obowiązuje w Środę Popielcową i w Wielki Piątek wszystkich między osiemnastym a sześćdziesiątym rokiem życia (zob. KPK 1251-1252).

Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych obowiązuje w Środę Popielcową oraz piątki całego roku z wyjątkiem uroczystości (zob. KPK 1251). Dotyczy wszystkich, którzy ukończyli czternasty rok życia. Zachęca się do zachowania wstrzemięźliwości także w Wigilię Narodzenia Pańskiego.

Uzasadniona niemożliwość zachowania wstrzemięźliwości w piątek (np. zbiorowe żywienie) domaga się od chrześcijan podjęcia innych form pokuty.

Powstrzymywanie się od zabaw sprzyja opanowaniu instynktów i sprzyja wolności serca (zob. KKK 2043). Obowiązuje we wszystkie dni Wielkiego Postu.

Nowelizacja zapisu czwartego przykazania nie zmienia w niczym dotychczasowego charakteru każdego piątku jako dnia pokutnego, w którym katolicy powinni „modlić się, wykonywać uczynki pobożności i miłości, podejmować akty umartwienia siebie przez wierniejsze wypełnianie własnych obowiązków, zwłaszcza zaś zachowywać wstrzemięźliwość" (zob. kan. 1249-1250). Wyjątkiem są jedynie przypadające wtedy uroczystości. Jeśli zatem w piątek katolik chciałby odstąpić ze słusznej przyczyny od pokutnego przeżywania tego dnia, winien uzyskać odpowiednią dyspensę.

Za zgodność:

+ Wojciech Polak
Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski
Warszawa, dnia 14 marca 2014 r.

JEZUS - MÓJ PRZYJACIEL NA CAŁE ŻYCIE

W niedzielę 15 maja br. odbyła się uroczystość Pierwszej Komunii św., do której przystąpiło 25 dzieci. Świętowanie trwało przez cały Biały Tydzień, kiedy to dzieci uczestniczyły w codziennej Eucharystii z nabożeństwem. Tradycyjnie też odbyła się pielgrzymka autokarowa, podczas której dzieci odwiedziły sanktuaria Matki Bożej w Gidlach i w Leśniowie. Tam zapoznały się z historią tych świętych miejsc ciekawie opowiedzianą przez przedstawicieli zakonu dominikanów w Gidlach i paulinów w Leśniowie. Podczas Mszy świętej w leśniowskim Sanktuarium ks. proboszcz specjalnym Aktem Zawierzenia oddał dzieci i ich rodziny pod opiekę Matki Bożej, Opiekunki Rodzin.

Druga część wyprawy miała charakter bardziej rekreacyjny. Po zmianie stroju z pielgrzymkowego na sportowy udaliśmy się w głąb Jury Krakowsko-Częstochowskiej. W Kromołowie k/Zawiercia przystanęliśmy na chwilę przy kapliczce św. Jana Nepomucena, spod której wypływa główne źródło rzeki Warty. (red.)

Na obiad i aktywny odpoczynek zatrzymaliśmy się w zaciszu jednego z miejscowych gospodarstw agroturystycznych. Przejeżdżając przez piękne jurajskie tereny co pewien czas można było zauważyć ruiny zamków warownych, zwanych orlimi gniazdami. Przy jednym z nich, w miejscowości Podzamcze (Ogrodzieniec), zatrzymaliśmy na dłuższą chwilę. Pielgrzymka dostarczyła wszystkim niezapomnianych wrażeń, a także ogromną dawkę radości i wypoczynku. (red.)

KONSERWACJA OŁTARZY POTRWA KILKA MIESIĘCY

Trwają prace konserwatorskie nad zabytkowymi ołtarzami bocznymi Matki Bożej Częstochowskiej i św. Bartłomieja Apostoła. To późnobarokowe, jednokondygnacyjne ołtarze drewniane pochodzące z I połowy XIX w., których stan zachowania w ostatnich badaniach określono jako zły. Obydwa obiekty utraciły swe walory estetyczne. Przyczyniły się do tego niesprzyjające warunki wilgotnościowo-temperaturowe, które w połączeniu z działalnością aktywnych drewnojadów i grzybów spowodowały na przestrzeni dziesięcioleci osłabienie mechaniczne drewna oraz różnej wielkości rozspojenia i obsunięcia powierzchni. Grunt oryginalny pod polichromią barwną i złoconą jest również zachowany w bardzo złym stanie. Widoczne liczne ubytki powłok barwnych wraz z gruntem, odsłaniające powierzchnię drewna, odspojenia, przetarcia i rozwarstwienia.

Ołtarze zostały wpisane do wojewódzkiego rejestru zabytków ruchomych w 1998 r. pod numerem B-107/1,2,3/98. W swej historii były kilkakrotnie przemalowywane. Prowadzona obecnie ich konserwacja zakłada powrót do ich pierwotnego wyglądu i obejmuje oczyszczanie, naprawę i impregnację elementów drewnianych, usunięcie wtórnego gruntu i przemalowań, uzupełnienie ubytków gruntów i partii pozłacanych, rekonstrukcję barwna oraz złocenia. Pracom konserwatorskim zostaną poddane również nadszarpnięte zębem czasu figury i obrazy ołtarzowe. (red.)

PRZESZKODY MAŁŻEŃSKIE I DYSPENSOWANIE OD NICH W ŚWIETLE KSIĄG KONSYSTORSKICH Z XIX W.

Jednymi z najstarszych przeszkód małżeńskich są niewątpliwie przeszkody pokrewieństwa i powinowactwa. Kodeks Prawa Kanonicznego, w niektórych przypadkach, przewiduje możliwość dyspensy zarówno od tych jak i od innych przeszkód stojących na drodze do zawarcia związku małżeńskiego. Okazuje się, że również nasi przodkowie znali pojęcie dyspensy od przeszkód małżeńskich, która w szczególnych wypadkach bywała im udzielana. Władza dyspensowania należy do Biskupa Rzymskiego i ordynariusza miejsca. Tak było kiedyś i tak jest obecnie. Dziś biskupowi pomaga w tym sąd biskupi, ale przed laty zadanie to pełnił konsystorz. Dla naszej parafii, znajdującej się niegdyś w dekanacie brzeźnickim był to Konsystorz Foralny Piotrkowski, utworzony wraz z diecezją włocławską 1 stycznia 1819 r., który funkcjonował do 19 listopada 1918 r., pełniąc bezpośrednią władzę administracyjno-sądowniczą nad Oficjalatem Piotrkowskim.

Istotnym elementem działalności sądowej konsystorza piotrkowskiego było udzielanie dyspens małżeńskich. Tych jednak Oficjał bezpośrednio nie wydawał, lecz starał się o nie u swojego biskupa lub Stolicy Apostolskiej. Polegało to na tym, iż kancelaria konsystorza piotrkowskiego przygotowywała odpowiednią dokumentację i przesyłała ją oficjałowi generalnemu kaliskiemu, a po 1884 r. oficjałowi generalnemu włocławskiemu. Ten zaś decydował o osobistym rozpatrzeniu sprawy lub nadawał jej bieg w urzędach papieskich. Po uzyskaniu dyspensy przesyłano ją do Piotrkowa, skąd oficjał kierował ją do dziekana dek. Brzeźnickiego, ewentualnie bezpośrednio do proboszcza w Makowiskach.

Przygotowaniem dokumentów na poziomie parafii zajmował się proboszcz, który zbierał dane dotyczące przeszkody kanonicznej między narzeczonymi, właściwie sporządzał drzewo genealogiczne z zaznaczonym stopniem pokrewieństwa, itd.

Zachowane akta konsystorskie dotyczące parafii w Makowiskach, a w nich korespondencja prowadzona w tym temacie na linii proboszcz – konsystorz – administrator diecezji, pozwalają nam przekonać się jak szeroka była problematyka podejmowanych spraw. Oto niektóre z nich, w rozwiązaniu których pośredniczył ks. Antoni Romanowski, proboszcz w Makowiskach w latach 1826-1869. (red.)

Stemple i pieczęcie z korespondencji prowadzonej przez parafię

Makowiska, 20 stycznia 1829 r.

Prześwietny Konsystorzu, Wincenty Szczypiorek syn Woyciecha i Zofii małżonków Szczypiorków, włościanin z wsi Gajęcice i Tekla Suska, panna, córka Pawła i Agnieszki małżonków Suskich z Pustkowia Ładzin, oboje parafianie Makowiscy, pragną z sobą zawrzeć związki małżeńskie: ale że między niemi zachodzi przeszkoda publica honestatis, z powodu, iż wspomniana Tekla Suska poprzednio już zaręczona była z bratem rodzonym teraźniejszego narzeczonego Wincentego Szczypiorka, który zamieszczonym będąc w Liście Popisowych na rok 1828, po zaręczynach w czasie poboru do służby wojskowey wciągniętym został przed uskutecznieniem ślubu. Trudno jest, aby panna czekać miała za zwolnieniem się od woyska pierwszego narzeczonego lub iść za zanim do pułku, a brat jego, Wincenty chce ją teraz pojąć za żonę. Przeto przeze mnie nayuniżeniey zanoszą prośby do Konsystorza, aby na mocy udzielonej sobie włazy od JW Pasterza dyspensę do wejścia z sobą w związki małżeńskie udzielić Im raczył, o co ponawiając prośby zostaję z wysokiem upoważnieniem Prześwietnego Konsystorza nayniższym sługą, ksiądz Romanowski P.M.

Makowiska, 10 stycznia 1833 r.

Prześwietny Konsystorzu, Łukasz Cocyk, włościanin wdowiec i Barbara z Kutarbów Gądzińska, wdowa, oboje z Wsi i Parafii Makowskiej pragną z sobą zawrzeć związki małżeńskie, a że pomiędzy niemi zachodzi przeszkoda cognationis spiritualis z powodu, że w mowie będąca Barbara Gądzińska żądającemu dyspensy Łukaszowi Cocyk dziecię do Chrztu podawała, przeto nayuniżeńsze do Prześwietnego Konsystorza zanoszę prośby, żeby (…) dyspensę do wniyścia w związki małżeńskie udzielić Im raczył – podpisany inney przyczyny jak tylko publiczne zgorszenie z częstego przestawania Interessentów wszczęte nie znajduje (…)

Makowiska, 12 lipca 1844 r.

Prześwietny Konsystorzu, Piotr Jakulewicz i Paulina Sułowska ze wsi Gajęcice parafii Makowskiej pragną zawrzeć ze sobą związek małżeński, a że pomiędzy niemi zachodzi pierwszy stopień powinowactwa, jak przekonywa dowód tu dołączony, bo wspomniany Piotr Jakulewicz miał poprzednio za żonę rodzoną siostrę Pauliny Sułowskiej, zmarłą Teklę, upraszczają przeto jak nayuniżeniey Prześwietny Konsystorz, ażeby im dyspensę w tej mierze w Świętej Stolicy Apostolskiej drogą właściwą wyjednać nayłaskawiey

Makowiska, 16 listopada 1837 r.

Prześwietny Konsystorzu, Michał Dłubak młodzian ze wsi Patrzykowa i Petronella z Wybrańców Bernaś, wdowa z Pustkowia Maydy, oboje parafianie Makowiscy pragną z sobą zawrzeć związek małżeński. A że między nimi zachodzi przeszkoda kanoniczna affinitatis, jak przekonywa rodowód tu dołączony, z drugiej zaś strony obawiając się ażeby Interessenci z publicznym zgorszeniem nie mieszkali z sobą bez błogosławieństwa Kościoła, ile że pomimo licznych przedstawień od zamiarów swych odstąpić nie chcą, upraszam zatem jak nayuniżeniey Prześwietny Konsystorz, iżby na mocy udzieloney sobie od JW Pasterza Dyecezyi władzy, dyspensę do zawarcia związków małżeńskich łaskawie udzielić im raczył.

Arbor affinitatis Michała Dłubaka i Petronelli z Wybrańców Bernaśki, wdowy po zmarłym Józefie Bernasiu.

Pieczęć parafii z 1837 roku

Jako powyższe drzewo powinowactwa sumiennie przeze mnie spisane zostało fides sacerdotali świadczę - ksiądz Antoni Romanowski, proboszcz Makowiski.

Makowiska, 14 lutego 1846 r.

Ignacy Leśniowski, młodzian z wsi Patrzykowa i Józefa Lelit, panna z Pustkowia Maydy, oboje parafianie Makowiscy pragną z sobą zawrzeć związek małżeński. Gdy zaś w myśl przepisów tak religijnych jak i cywilnych małżeństwo trzy zapowiedzi poprzedzić winny, a dla krótkości czasu Interessenci do tych obowiązujących praw ściśle zastosować się nie mogą, upraszają przeto przeze mnie (...) Prześwietny Konsystorz, żeby na mocy udzieloney sobie, dyspensy od iedney zapowiedzi nayłaskawiey udzielić im raczył (...)

Ks. Andrzej Chrzanowski

DZIEŃ MATKI TO WYJĄTKOWE ŚWIĘTO

Święto każdej mamy jest okazją do okazania swojej wdzięczności i miłości osobie, która jest bez wątpienia jedną z najbliższych i najważniejszych w naszym życiu. W niedzielę następującą po dniu 26 maja, w gronie Mam, które przyjęły zaproszenie do wspólnej modlitwy i świętowania, odprawiona została Msza św. w ich intencji ze specjalnym błogosławieństwem. Następnie, już w domu parafialnym, odbył się program artystyczny przygotowany przez najmłodszych, po którym dzieci wręczyły wszystkim obecnym na sali paniom słodkie upominki. Prezentem muzycznym dla tak miłych gości był koncert w wyk. Aleksandry Cybulskiej przy akompaniamencie gitary Piotra Kuchciaka. (red.)

MUNDUR ZAMIAST SUTANNY
Z DZIENNICZKA POBOROWEGO (odc. 2)

Tęsknota za Eucharystią

Msza św. konspiracyjna w Nowej Dębie, sierpień 1972

Po przysiędze, na którą przybyło wielu przełożonych i kolegów z seminarium, rozpoczęły się przepustki. Spędzaliśmy je głównie na miejscowej plebanii u naszego Ojca duchownego, gdzie mogliśmy uczestniczyć we mszy, której nam zawsze brakowało. W koszarach natomiast msza święta wyglądał najczęściej w ten sposób, że siadaliśmy w czterech przy stole, na którym kładło się gazety - niby do czytania - a pod gazetami mieliśmy teksty mszy świętej. Każdą część naszej mszy czytał ktoś inny, a moment przeistoczenia przeżywaliśmy w milczeniu. To były początkowe msze, bo z czasem, gdy już wywalczyliśmy sobie większą swobodę, „sprawowaliśmy" je w większym gronie na sali. Często zdarzało się, że zostaliśmy nakryci i wtedy cała „wspólnota" zabierała się za szczotki i ścierki, ale po kilku godzinach mogliśmy znowu po kryjomu kontynuować rozpoczętą Ofiarę. Pamiętam jak bardzo przeżywaliśmy to uczestnictwo w koszarowych mszach świętych, kiedy każdy zagłębiał się w treści czytanych słów Ewangelii i tekstów mszalnych.

Jednym z bardziej wyrozumiałych ludzi na Kompanii z całego dowództwa był szef, którego zdrobgniale nazywaliśmy „Szefunio". Pewnej niedzieli powiedział nam: „Za moich czasów co niedzielę wszyscy żołnierze brali udział w mszy świętej w kościele, a modlitwę w plutonie odmawialiśmy na komendę". Te słowa były dla nas dużym umocnieniem walce o swoje prawo do spełnienia praktyk religijnych, a po drugie wiedzieliśmy że mamy kogoś z dowództwa za sobą i na pewno nam nie zaszkodzi. „Szefunio" często trafiał na salę w czasie naszej modlitwy po chwili wycofując się dyskretnie, by nam nie przeszkadzać.

„Pamiętaj, że ktoś na ciebie czeka…"

Jako klerycka jednostka wojskowa mieliśmy zagwarantowane spotkania z kapelanami wojskowymi. Odbywały się one początkowo co sześć, następnie co trzy, dwa, a w końcu co miesiąc, ale te spotkania ograniczały się często do tego że przyjeżdżał ks. kapelan w mundurze i odczytywał przygotowany referat, podczas gdy człowiek był spragniony żywego słowa Bożego. Przy tej okazji alumnom pozwalano pójść do kościoła na mszę świętą. Z jednostki wychodziliśmy w mundurach, więc w umundurowaniu pełniliśmy służbę przy ołtarzu – ku zbudowaniu wiernych, którzy byli w kościele. Jedno z takich spotkań odbywało się 21 i 22 grudnia 1973r. i prowadził ksiądz kapitan Wolny z Warszawy. Podczas jednej z popołudniowych konferencji, którą wygłosił ojciec duchowny z Tarnowa padły bardzo ważne słowa, które były dla nas wielką podporą w dalszym życiu wojskowym: „Pamiętaj, że na ciebie ktoś czeka – czeka człowiek, a przede wszystkim czeka Bóg ." W niedzielę rano wystąpiliśmy z Misterium przygotowanym dla miejscowej ludności w kościele parafialnym, podczas którego przewijała się myśl Bożego Narodzenia. Było to wielkie przeżycie zarówno dla nas jak i dla obecnych w kościele osób. Wcześniej nic nie było ogłaszane, dlatego wiele osób wyrażało żal, że nic nie wiedzieli. Nie mogliśmy jednak zapowiedzieć naszego występu, bo dowództwo z pewnością nie pozwoliłoby nam na to.

Spowiedź w środku lasu

Jednym z ciekawych przeżyć i zarazem dużo nas kosztujących była spowiedź jaką odbyliśmy w nocy w czasie pobytu na poligonie. Wyjechaliśmy do Nowej Dęby (województwo rzeszowskie), a ponieważ wyruszyliśmy z Bartoszyc po epidemii żółtaczki, więc w Dębie nie było przepustek. Nie była to ostrożność przed rozniesienie choroby, ponieważ już do Dęby jechaliśmy pociągami osobowymi, ale pretekst do wstrzymania nam przepustek. Ponieważ okres się przedłużał wielu z nas chciało przystąpić do sakramentu pokuty. Jeden z kolegów wykorzystując okazję porozumiał się z księżmi z Nowej Dęby i umówił się z nimi na godz. 21:00 na granicy terenu poligonowego. Był to ostatni dzień maja 1973 r. Tego dnia po 19:30 dowódca sprawdził stan kompanii i poszliśmy na dziennik, po którym był przewidziany film i właśnie w czasie tego filmu rozpoczęliśmy „rajd do leśnego konfesjonału". Do punktu było około 3 km w jedną stronę. Czasu było niewiele, więc trasę wykonywało się biegiem, aby nikt z kompanii nie zorientował się, że coś się dzieje. Już po 21:20 wróciła pierwsza grupka. Na mnie kolej przypadła przed 22:00. Wybrałem się biegiem przez las. Droga była bardzo wyboista, a na niej kałuże po deszczu. Dobiegłem do miejsca i zauważam w mroku jakiegoś pana z rękami w kieszeni płaszcza z podniesionym kołnierzem, więc mijam go powoli, gdyż wcale tych księży nie znaliśmy, ale po haśle rozpoznawczym zorientowałem się że to ksiądz czekający na nas. Tego dnia spowiedź zakończyła się przed 23:00, ale nie wszyscy zdołali z niej skorzystać, więc w najbliższy wtorek w nocy pozostali powtórzyli „akcję". I tym razem wszystko się udało, nikt nie wpadł. I tak niespodziewanie pobyt na poligonie okazał się dla nas bardzo owocny duchowo.

Ostrzenie łopat na poligonie w Nowej Dębie, lipiec 1972

Kleryk Stanisław Ładocha

PROCESJA BOŻEGO CIAŁA W OBIEKTYWIE

NIE BÓJ SIĘ ODMAWIAĆ...

Jan Paweł II w liście apostolskim „O Różańcu Świętym" napisał: „Modlitwa tak łatwa a równocześnie tak bogata, naprawdę zasługuje, by wspólnota chrześcijańska ponownie ją odkryła". I nieco dalej dodaje: „Oby ten mój apel nie popadł w zapomnienie niewysłuchany!".

Z pewnością apel papieski nie pójdzie w zapomnienie, bowiem w naszej parafii powstają dwie kolejne róże różańcowe.

Róża Różańcowa Rodziców Za Dzieci pw. św. Stanisława Kostki

Różaniec Rodziców za dzieci to nowa, ciekawa inicjatywa, która jest propozycją dla rodziców zatroskanych o rozwój duchowy swoich dzieci. Jest to wspólna modlitwa różańcowa rodziców za swoje dzieci. Uczestnictwo w Różańcu Rodziców polega na codziennej modlitwie jedną dziesiątką różańca w intencji dzieci. Każdy uczestnik jest członkiem róży składającej się z 20 rodziców, którzy odmawiają w ciągu dnia, w dowolnej chwili, jedną wyznaczoną dziesiątkę różańca. W ten sposób codziennie rodzice odmawiają jeden cały różaniec w intencji dzieci. Pragniemy, aby Róża rozpoczęła działalność już od września tak, aby nasze dzieci były objęte modlitwą już od początku roku szkolnego.

Zapraszamy także dzieci do modlitwy na różańcu w ramach tworzącej się **Dziecięcej Róży Różańcowej pw. Matki Bożej Fatimskiej**. Róża ma 20 płatków, którymi jest 20-cioro dzieci odmawiających codziennie dziesiątkę różańca w określonej intencji. Są wolne miejsca. Przyjmujemy do końca wakacji. (red.)

STATYSTYKI PARAFIALNE

Przez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Marcel (30.04.2022)
Zuzanna Anna (30.04.2022)
Ignacy (14.05.2022)
Jagoda (21.05.2022)
Sandra Weronika (11.06.2022)
Helena Maria (11.06.2022)

Po wieczną nagrodę do Domu Ojca odeszli:

Teodora Bednarska, ur. 1949 (†16.04.2022)
Anna Szadkowska, ur. 1953 (†11.05.2022)
Michalina Wdowińska, ur. 1939 (†12.05.2022)
Jacek Nowak, ur. 1963 (†12.05.2022)
Krzysztof Padowski, ur. 1970 (†20.05.2022)

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Justyna i Bartosz (23.04.2022)

SYMBOLE LITURGICZNE:
CHLEB I WINO, OLIWA, KADZIDŁO

Chleb i wino to elementy niezbędne do sprawowania Mszy Świętej. Symbolizują Chrystusa – On sam nazwał siebie chlebem żywym (J 6,48) i krzewem winnym (J 15,1). Są one konsekrowane w czasie modlitwy eucharystycznej, w wyniku której substancja chleba staje się substancją Ciała Chrystusa, a substancja wina – substancją Jego Krwi. Kościół podkreśla, że przez przemianę chleba i wina, Chrystus jest prawdziwie, rzeczywiście obecny w sakramencie Eucharystii. Przemiana ta jest nazywana przeistoczeniem bądź transsubstancjacją. Ta rzeczywista obecność Chrystusa sprawia, że wierni, którzy spożywają te pokarmy, jednoczą się z Nim i mają udział w Jego Bóstwie. Jednocząca siła Eucharystii dotyczy także chrześcijan jako wspólnoty: „My, liczni, tworzymy jedno ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba" (1 Kor 10,17).

Obecnie do przeistoczenia używa się niekwaszonego chleba pszennego i wina z małą domieszką wody. Chleb eucharystyczny ma okrągłą formę, symbolizującą wieczność Boga, i jest nazywany hostią.

Kadzidło stosowane w liturgii jest znakiem wznoszącej się modlitwy (Ps 140,2; Ap 8,3) oraz bezinteresownym darem wiernych dla Boga; wyrazem Jego czci i uwielbienia. Kadzidła można używać według uznania w liturgii Mszy świętej: podczas procesji na wejście, do okadzenia krzyża i ołtarza na początku Mszy św., w czasie procesji przed Ewangelią i podczas jej głoszenia, w liturgicznym przygotowaniu darów (okadzenie ołtarza, krzyża, paschału, kapłana i koncelebrantów, a także wiernych) oraz podczas ukazania Hostii i kielicha po konsekracji. Ponadto jest one również używane podczas dedykacji kościoła i konsekracji oleju krzyżma świętego, wystawienia Najświętszego Sakramentu w monstrancji, w obrzędach pogrzebowych oraz w uroczystych procesjach (np. w procesji Bożego Ciała). Okadzane są również obrazy świętych i relikwie.

Oliwa w chrześcijaństwie jest znakiem daru Ducha Świętego. W dzisiejszej liturgii występuje w trzech odmianach: jako olej chorych, olej katechumenów oraz olej krzyżma św. (krzyżmo jest mieszaniną oliwy z oliwek i wonnego balsamu). Stosuje się je przy sprawowaniu sakramentu chrztu, bierzmowania, kapłaństwa, namaszczenia chorych, a także przy poświęceniu ołtarza, dedykacji kościoła i ołtarza. Są one konsekrowane w czasie Mszy Krzyżma św. w Wielki Czwartek. (red.)